

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

 WARSZAWA.

№ 2.

 15 stycznia 1927.

T R E Ś Ć :

OKÓLNIKI:

	Str.
№ 1250/II. G. S./26 w sprawie dodatków stołecznego i kresowego	22
№ 1251/II. G. S./26 w sprawie zamówień w Mennicy Państwowej	23
№ 1252/II. G. S./27 w sprawie 10 ⁰ / ₀ podwyższenia uposażenia	23
№ 1254/II. G. S./27 w sprawie potrąceń z uposażenia	25
№ 1255/II. G. S./27 w sprawie mieszkań służbowych.	25
№ 1256/II. A./27 w sprawie skrócenia godzin urzędowania w soboty w ciągu całego roku.	27

PISMO OKÓLNE:

№ 1091/II. G. S./27 w sprawie sposobu wyrównywania funduszu za- liczkowego między poszczególnymi władzami	27
--	----

KOMUNIKATY:

w sprawie przyjmowania papierów wartościowych przez władze i urzędy państwowe jako wadja i kaucje zabezpieczające interesy Skarbu.	28
w sprawie upoważnień dla konsulów Rzeczypospolitej Polskiej, przewi- dzianych w ust. 3 art. 19 ustawy o organizacji konsulatów i czyn- nościach konsulów z dnia 11 listopada 1924 r. (Dz. U. R. P. № 103 poz. 944).	29

ZAWIADOMIENIA:

Str.

Wykaz nieobsadzonych etatów w dniu 1 stycznia 1927 r. w apelacjach: warszawskiej, wileńskiej i lubelskiej 32

OKÓLNIK № 1250/II. G. S./26

w sprawie

dodatków stołecznego i kresowego.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz Komisji Kodyfikacyjnej.

Rada Ministrów powzięła w dniu 21 grudnia 1926 r. następującą uchwałę w sprawie dodatków stołecznego i kresowego:

Na zasadzie art. 4 ustęp ostatni ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924) i § 7 art. 5 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. № 134 poz. 1107) uchwała się co następuje:

1. Funkcjonarjuszom państwowym, sędziom i prokuratorom oraz wojskowym zawodowym, pełniącym służbę na obszarze m. st. Warszawy przysznaje się na r. 1927 dodatek stołeczny w wysokości 20% uposażenia miesięcznego.

2. Funkcjonarjuszom państwowym, sędziom i prokuratorom oraz wojskowym zawodowym, pełniącym służbę na obszarze województwa śląskiego oraz miasta Białej w województwie krakowskim przysznaje się na r. 1927 dodatek kresowy w wysokości 40% uposażenia miesięcznego.

3. Dodatki powyższe oblicza się od uposażenia wymierzonego według art. art. 3, 4, 5, 37 ustęp 1-szy, 39 ustęp 3-ci, 54 ustęp 1-szy, 62 ustęp 1-szy i 118 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924), zmienionej postanowieniami ustawy z dnia 22 grudnia 1925 r. o środkach zapewnienia równowagi budżetowej (Dz. U. R. P. № 129 poz. 918) oraz według przepisów art. art. 4, 5, 8 i 25 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. № 134 poz. 1107), zmienionej wyżej wymienioną ustawą z dnia 22 grudnia 1925 r.

Uchwałę powyższą podaję do wiadomości i stosowania na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 24 grudnia 1926 r. № 3196/DB/4.

Warszawa, dnia 30 grudnia 1926 r.

Za Ministra Sprawiedliwości:

Siennicki

Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 1251/II. G. S./26

w sprawie

zamówień w Mennicy Państwowej.

Do wszystkich władz i urzędów podległych Ministerstwu Sprawiedliwości.

Pan Prezes Rady Ministrów nadesłał dnia 19 grudnia 1926 r. okólnik № 123 treści następującej:

„Według pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 29 października 1926 r. L. DOP/4732/I Mennica Państwowa jest całkowicie przygotowana do wykonywania wszelkich robót, wchodzących w zakres medaljerstwa i grawerstwa. Przy organizowaniu tych działów brana była przede wszystkim pod uwagę konieczność skoncentrowania w Mennicy Państwowej wyrobu dla wszystkich urzędów i przedsiębiorstw państwowych wszelkiego rodzaju pieczęci i stempli z godłem państwowym, medali i odznak, nadawanych przez Państwo, oraz wszelkich innych robót, wchodzących w zakres grawerstwa i medaljerstwa. Tego rodzaju koncentracja zamówień na wyroby grawerskie i medaljerskie w Mennicy Państwowej jest wskazana z uwagi na potrzebę ujednostajnienia wyglądu pieczęci i stempli państwowych a nadto umożliwi Mennicy Państwowej pokrywanie swych wydatków z dochodów ze wspomnianych robót, przez co zmniejszy się deficyt, pokrywany z kredytów budżetowych.

Wobec powyższego proszę Pana Ministra o zarządzenie, aby wszelkie zamówienia na wyroby grawerskie i medaljerskie były kierowane przez urzędy i przedsiębiorstwa Mu podległe wyłącznie do Mennicy Państwowej.

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*”.

Okólnik powyższy podaję do wiadomości i stosowania.

Warszawa, dnia 30 grudnia 1926 r.

Za Ministra Sprawiedliwości:

Siennicki

Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 1252/II. G. S./27

w sprawie

10% podwyższenia uposażenia.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz Komisji Kodyfikacyjnej.

Na podstawie art. art. 8, 11 i 12 ustawy z dnia 18 grudnia 1926 r. o uzupełnieniu prowizorium budżetowego na czas od 1 października do 31 grudnia 1926 r. i o prowizorium budżetowym na czas od 1 stycznia do 31 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. № 125 poz. 725) oraz na podstawie pism Ministerstwa Skarbu z dnia 28 i 29 grudnia 1926 r. № 3195/DB/4, proszę władze asygnujące, wślad za okólnikiem № 1245/II. G. S./26, o niezwłoczne zarządzenie wypłaty 10% uzupełnienia uposażenia za styczeń 1927 r. wszystkim funkcjonarjuszom państwowym, wymienionym w art. 1 ustęp 1 zdanie drugie ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924) oraz osobom, podlegającym ustawie z dnia 5 grudnia 1923 r. o upo-

sażeniu sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym jak również prokuratorów (Dz. U. R. P. № 134 poz. 1107), — z wyłączeniem funkcjonariuszów państwowych, sędziów i prokuratorów, pozostających na urlopie bezpłatnym.

Funkcjonariuszom kontraktowym, którzy zgodnie z umową otrzymują wynagrodzenie umowne z dołu, należy 10⁰/o-ową podwyżkę wypłacić w terminie, obowiązującym dla wypłaty tego wynagrodzenia za miesiąc styczeń.

W przyszłości podwyżka ma być wypłacaną jednocześnie z wypłatą uposażenia względnie wynagrodzenia umownego.

Jednocześnie wyjaśniam, że:

I) Przez uposażenie, podlegające podwyższeniu o 10⁰/o rozumie się uposażenie przewidziane w art. art. 3, 4 i 118 wyżej wymienionej ustawy z dnia 9 października 1923 r. oraz w art. art. 4, 5, 8 i 25 wymienionej ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r., a więc t. zw. uposażenia zasadnicze ustalone w tabeli art. 3 ustawy z dnia 9 października 1923 r. wzgl. art. 4 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r., dodatek regulacyjny, dodatek ekonomiczny, dodatek wyrównawczy (art. 118 wzgl. art. 25 wymienionych ustaw) oraz 20⁰/o dodatek stołeczny wzgl. 40⁰/o kresowy dla osób pełniących służbę na obszarze województwa śląskiego i m. Białej w województwie krakowskim. O ile chodzi o dodatki z art. 8 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. uwzględnia się je w wysokości, określonej art. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 1925 r. o środkach zapewnienia równowagi budżetowej (Dz. U. R. P. № 129 poz. 918). Z powyższego wynika, że wspomnianemu podwyższeniu nie podlegają wszelkie inne należności i dodatki, między innymi dodatek na mieszkanie oraz dodatki przyznane na zasadzie art. 10 wymienionej ustawy z dnia 9 października 1923 r. Dodatkowe wynagrodzenie z art. 9 wspomnianej ustawy z dnia 9 października 1923 r. podlega podwyższeniu w tych wypadkach, w których ustalono je w wysokości pełnego uposażenia (pełnej grupy uposażenia (ustęp III min. okólnika) lub stosunkowej części (procentu) tegoż uposażenia.

II) W myśl wyżej powołanego art. 8 ustawy z dnia 18 grudnia 1926 r. 10⁰/o-owe podwyższenie uposażenia przysługuje wyłącznie osobom, pełniącym służbę na obszarze Państwa Polskiego. Z powyższego wynika, że uposażenie ustalone według norm, obowiązujących dla osób, które zajmują stanowiska służbowe poza granicami Państwa Polskiego i na obszarze W. M. Gdańska, nie podlega wspomnianemu podwyższeniu.

III) 10⁰/o-owe podwyższenie uwzględnia się z natury rzeczy przy obliczaniu odpraw i pośmiertnego.

IV) Do 10⁰/o podwyższenia uposażenia stosuje się art. 7 ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. № 6 poz. 46) normujący sprawę opłat emerytalnych i przepisy wydane w wykonaniu tego artykułu, w szczególności par. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1924 (Dz. U. R. P. № 32 poz. 330).

V) Do 10⁰/o podwyższenia uposażenia stosują się z natury rzeczy art. 11 i 12 wymienionej ustawy z dnia 9 października 1923 r.

VI) W sprawie 10⁰/o podwyższenia uposażeń emerytalnych, pensij wdowich i sierocych zostanie wydane osobne zarządzenie.

VII) Wynagrodzenie funkcjonariuszów kontraktowych podlega podwyższeniu o 10⁰/o w tych wypadkach, w których wynagrodzenie to ustalono w wysokości uposażenia (lub stosunkowej części uposażenia) pewnej grupy uposażenia funkcjonariuszów państwowych, oraz w tych wypadkach, w których wynagrodzenie określono wprawdzie w kwotach ryczałtowych (złoty lub punktach), zastrzegając jednak, że wynagrodzenie to ulega zmianie w razie zmiany wysokości uposażenia funkcjonariuszów państwowych.

VIII) Przy potrącaniu podatku dochodowego od uposażeń (wynagrodzeń umownych) w tych wypadkach, w których uposażenie (wynagrodzenie umowne) zostaje podwyższone o 10⁰/o, należy brać za podstawę potrącenia z większone uposażenie (wynagrodzenie umowne), obliczone w stosunku rocznym. Przepis okólnika Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 9 sierpnia 1924 r. № 911/II. G. S./24 (Dz. Urzęd. № 16/24) o wyłączeniu z podstawy opodatkowania dodatku na mieszkanie pozostaje w mocy.

Warszawa, dnia 5 stycznia 1927 roku.

Za Ministra Sprawiedliwości:

Siennicki

Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 1254/II. G. S./27

w sprawie

potrąceń z uposażenia.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz Komisji Kodyfikacyjnej.

W związku z interpretacją art. art. 47 i 48 ustawy o państwowej służbie cywilnej, przyjętą przez Najwyższy Trybunał Administracyjny przy rozstrzygnięciu konkretnej sprawy, zmienia się okólnik № 1057/II. G. S./25 z dnia 15 maja 1925 r. w sprawie potrąceń z uposażenia (Dz. Urz. № 11/25) w tym kierunku, że przez uposażenie, przypadające do wypłaty, z którego mogą być dokonywane potrącenia, przewidziane w art. art. 47 i 48 ustawy o państwowej służbie cywilnej, należy rozumieć uposażenie, należące się funkcjonariuszowi po potrąceniu podatku dochodowego od uposażenia, opłat emerytalnych oraz raty spłaconej zaliczki.

Warszawa, dnia 8 stycznia 1927 r.

Za Ministra Sprawiedliwości:

Siennicki

Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 1255/II. G. S./27

w sprawie

mieszkań służbowych.

Do władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Wobec unormowania sprawy mieszkań służbowych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 września 1926 r. (Dz. U. R. P. № 93 poz. 540), zawiadamiam, że wydane w tej sprawie okólniki № 1024/II. G. S./25 (Dz. Urz. № 7), № 1183/II. G. S./26 (Dz. Urz. № 11) i № 1211/II. G. S./26 (Dz. Urz. № 17) tracą równocześnie moc obowiązującą, przydział zaś mieszkań służbowych powinien być dokonany przez władze sądowe i więzienne w sposób zgodny z wymaganiem w mowie będącego rozporządzenia, przyczem trzymać się należy zasad następujących:

1) do mieszkań służbowych zaliczyć należy wszystkie mieszkania, zajmowane przez sędziów, prokuratorów oraz funkcjonariuszów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa (zarówno urzędników, jak i funkcjonariuszów niższych), których zamieszkiwanie w gmachu jest związane z rodzajem ich czynności lub też podyktowane względami dobra służby i które wobec tego odpowiadają wymogom, przytoczonym w wyżej powołanym rozporządzeniu,

2) mieszkania, które nie odpowiadają powyższym wymogom i które wobec tego nie mogą być uznane za służbowe, należy likwidować, stosownie do okólników № 1011/II. G. S./25 (Dz. Urz. № 6) i № 1196/II. G. S./26 (Dz. Urz. № 13), tak aby stopniowo, a o ile możliwości jak najrychlej, osiągnąć taki stan rzeczy, przy którymby w żadnym budynku, pozostającym w zarządzie władz wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa nie było żadnych innych mieszkań, oprócz służbowych, wszystkie zaś lokale w tych budynkach były użytkowane zgodnie z ich właściwym przeznaczeniem.

Jest to konieczne z tego względu, że zarówno zarząd wymiaru sprawiedliwości jak i zarząd więziennictwa powinny mieć zupełną swobodę nieograniczonego rozporządzania wszystkimi lokalami w administrowanych przez siebie budynkach, co jest możliwe tylko w stosunku do mieszkań służbowych, nie podlegających ustawie o ochronie lokatorów. W przeciwnym razie w budynkach zarządzanych przez władze, podległe Ministerstwu Sprawiedliwości, mogłyby znajdować się lokale, zajmowane na podstawie ochrony lokatorów przez osoby, zwolnione ze służby lub przeniesione w stan spoczynku, podczas gdy osoby, będące w czynnej służbie, nie mogłyby z tych lokali korzystać; byłoby to oczywiście zupełnie niezgodne z elementarnymi wymaganiami dobra służby.

Zaznaczam przytem, że w celu utrzymania stałego nadzoru i opieki nad lokalami urzędowymi oraz nad aktami i kasami należy dążyć, aby w każdym budynku, mieszczącym lokal urzędowy, urzędzone było o ile możliwości mieszkanie służbowe dla funkcjonariusza, któremu powierzone zostały odnośne funkcje.

Zajmowanie mieszkań służbowych uznane być musi w zasadzie za przyמושowe a wyjątkowo odchylenia od tej zasady wymagają każdorazowego zezwolenia Ministerstwa Sprawiedliwości. Podnajmowanie części mieszkań służbowych jest wogóle niedopuszczalne.

Terminy, ustalone przy zaliczeniu mieszkań służbowych na mocy okólników № 1183/II. G. S./26 i № 1211/II. G. S./26, pozostają nadal w mocy, odnośnie zaś do mieszkań, które zaliczone będą do mieszkań służbowych na mocy niniejszego okólnika, obowiązuje termin 1 stycznia 1927 r.

Opłaty za mieszkania służbowe mają być uiszczane według norm, określonych w ustępie 1 § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 października 1924 r. (Dz. U. R. P. № 90 poz. 849) i w okólniku № 1165/II. G. S./26 (Dz. Urz. № 8, sprostowanie w Dz. Urz. № 11), wpływy zaś z tych opłat należy zarachowywać na dochód budżetu Ministerstwa Robót Publicznych, względnie Ministerstwa Sprawiedliwości, w myśl okólnika № 1125/II. G. S./25 (Dz. Urz. № 1/1926).

Imienne listy mieszkań służbowych w państwowych budynkach sądowych i więziennych zechcą władze asygnujące przelać niezwłocznie odpowiednim urzędom wojewódzkim (okręgowym dyrekcjom robót publicznych) ze wskazaniem terminu, od którego dane mieszkanie traktuje się jako służbowe, oraz wysokości opłaty miesięcznej.

Odpisy tych list należy przelać Ministerstwu Sprawiedliwości, dołączając w taki sam sposób sporządzony wykaz mieszkań służbowych w budynkach niepaństwowych.

Warszawa, dnia 10 stycznia 1927 r.

Za Ministra Sprawiedliwości:

Siennicki

Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 1256/II. A./27

w sprawie

skrócenia godzin urzędowania w soboty w ciągu całego roku.

Do Panów Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, Prezesów sądów apelacyjnych i Prokuratorów przy tych sądach.

Wskutek uchwały Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 1927 r. w sprawie skrócenia godzin urzędowania w soboty w ciągu całego roku, Ministerstwo Sprawiedliwości zmienia częściowo swój okólnik z dnia 31 maja 1924 r. № 882/II. A./24 w sprawie godzin urzędowania (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. № 12) i zawiadamia, że godziny urzędowania w soboty, w ciągu całego roku mają trwać od godz. 8 m. 30 rano do godz. 14-ej bez przerwy.

Panów Prezesów i Prokuratorów proszę o wydanie odpowiednich zarządzeń, mających na celu, by w powierzonych im sądach i urzędach wprowadzony był bezzwłocznie w dniu sobotnie podany wyżej czas urzędowania, a w szczególności także i w tych poszczególnych sądach i okręgach sądowych, w których wyjątkowymi postanowieniami wprowadzony był czas urzędowania odmienny od ustanowionego okólnikiem № 888/II. A./24.

Warszawa, dnia 15 stycznia 1927 r.

Za Ministra Sprawiedliwości:

Siennicki

Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 1091/II. G. S./27

w sprawie

sposobu wyrównywania funduszu zaliczkowego między poszczególnymi władzami

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz Komisji Kodyfikacyjnej.

Na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 23 grudnia 1926 r. № DK. 4612/WAK podaje do wiadomości, wślad za okólnikiem № 840/II. G. S./24 (Dz. Urzęd. № 5/24), iż w razie przeniesienia sędziego, prokuratora lub funkcjonariusza państwowego regulowanie rozrachunku między poszczególnymi władzami z tytułu zaliczek na uposażenie może odbywać się w ten sposób, że na podstawie wykazu zadłużeń przeniesionego funkcjonariusza, sędziego lub prokuratora władza, do której został on przydzielony, przeleje ze swego funduszu zaliczkowego, ulokowanego na rachunku bieżącym, całkowitą kwotę pozostałej do spłacenia zaliczki na pokrycie funduszu zaliczkowego (sum obrotowych) tej władzy, która zaliczkę udzieliła. Suma, wydatkowana w sposób powyższy, zapisana będzie na koncie danego funkcjonariusza, sędziego lub prokuratora, a na jej pokrycie służyć będą potrącanie mu z uposażenia miesięcznego odpowiednie raty. O zarządzonym przelewie należy jednocześnie w celach kontrolnych zawiadomić władzę, która zaliczkę udzieliła.

Warszawa, dnia 8 stycznia 1927 r.

Za Ministra Sprawiedliwości:

Siennicki

Podsekretarz Stanu

K O M U N I K A T

w sprawie przyjmowania papierów wartościowych przez władze i urzędy państwowe jako wadja i kaucje zabezpieczające interesy Skarbu.

Do wiadomości władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Ministerstwo Skarbu № D. O. P. 5618/V. Warszawa, dnia 28 grudnia 1926 r.

O B W I E S Z C Z E N I E

Ministerstwa Skarbu z dnia 28 grudnia 1926 r. o wysokości ceny, do jakiej mogą być przyjmowane papiery wartościowe przez władze i urzędy państwowe jako wadja oraz kaucje na zabezpieczenie wszelkiego rodzaju umów oraz zaliczek wypłacanych na dostawy i roboty rządowe, jak również na zabezpieczenie udzielanych przez Skarb Państwa kredytów akcyzowych, celnych i transportowych.

Termin płatn. kuponu	NAZWA PAPIERU	Wartość nominalna	Wartość depozyt. w złotych
A. Papiery państwowe.			
1/IV i 1/X	8 ⁰ / ₀ państwowa pożyczka konwers. (Dz. U. R. P. № 55 ex 1924 poz. 543)	w złocie zł. 100	140
1/IV i 1/X	6 ⁰ / ₀ pożycz. dolarowa z r. 1918—1920	dol. 100	600
1/II i 1/VIII	10 ⁰ / ₀ pożycz. kolej. Serja I (Dz. U. R. P. № 5 ex 1924 poz. 40) oraz rozporządzenie Ministra Skarbu (Dz. U. R. P. № 83 ex 1924 poz. 798).	w złocie zł. 100	140
2/I i 1/VII	5 ⁰ / ₀ państw. pożycz. konwers. (Dz. U. R. P. № 96 ex 1926 poz. 560)	zł. 100	45
1/II i 1/VIII	5 ⁰ / ₀ obligacje Serji II premj. pożycz. dol. (Dz. U. R. P. № 129 ex 1925 poz. 919)	dol. 5	40
B. Listy zastawne i obligacje państwowych instytucyj kredytowych.			
30/VI i 31/XII	8 ⁰ / ₀ listy zast. Banku Gosp. Kraj. (Dz. U. R. P. № 46 ex 1924 poz. 478)	w złocie zł. 100	110
2/I i 2/VI	8 ⁰ / ₀ listy zastawne Państw. Banku Roln. względnie zobowiązania na te listy	w złocie zł. 100	110
C. Listy zastawne instytucyj kredytowych prywatnych, gwarantowanych przez Skarb Państwa.			
1/IV i 1/X	7 ⁰ / ₀ listy zastawne Tow. Kred. Przem. Polsk. (Dz. U. R. P. № 113 ex 1920 poz. 737).	Ł 1	20
D. Akcje Banku Polskiego.			
		zł. 100	75

Papiery wartościowe przyjmowane jako wadja i kaucje winny być zaopatrzone w bieżący kupon.

Poprzednie obwieszczenia w tymże przedmiocie tracą moc obowiązującą. Przepisy niniejsze obowiązują z dniem 4 stycznia 1927 r.

Barański

Dyrektor Departamentu

K O M U N I K A T

w sprawie upoważnień dla konsulów Rzeczypospolitej Polskiej, przewidzianych w ust. 3 art. 19 ustawy o organizacji konsulatów i czynnościach konsulów z dnia 11 listopada 1924 r. (Dz. Ust. Rz. P. № 103 poz. 944).

Do wiadomości wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości.

W związku z komunikatami ogłoszonymi w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 1 marca 1926 r. № 5, z dnia 1 czerwca 1926 r. № 11, tudzież z dnia 1 stycznia 1927 r. № 1 podaje się do wiadomości, że następujący urzędnicy konsularni wskutek przeniesienia ich na inne miejsce służbowe utracili upoważnienia wymienione w powyższych komunikatach:

1. Czesław Andrycz,
2. Jerzy Barthel de Weydenthal,
3. Tadeusz Borkowski,
4. Dr. Jan Brodzki,
5. Konstanty Czyżyk,
6. Jan Dereziński,
7. Dr. Juljusz Dzieduszycki,
8. Stanisław Eska,
9. Mieczysław Grabiński,
10. Konstanty Jeleński,
11. Witold Kolankowski,
12. Dr. Adam Lisiewicz,
13. Michał Łubieński,
14. Stanisław Manduk,
15. Dr. Adam Mikucki,
16. Dr. Tadeusz Nieduszyński,
17. Seweryn Ossowski,
18. Dr. Bronisław Radowski,
19. Leon Rembiszewski
20. Dr. Stefan Rosicki,
21. Bohdan Samborski,
22. Michał Świrski,
23. Dr. Wojciech Tabor,
24. Zygmunt Vetulani,
25. Jerzy Warchałowski,
26. Henryk Zaniewski.

OGÓLNA LISTA

konsulów, którzy otrzymali upoważnienie do wykonywania czynności przewidzianych art. 18 i 19 ust. 3-ci ustawy z dnia 11 listopada 1924 r. (Dz. U. R. P. № 103/24 poz. 944), zestawiona wedle stanu w dniu 15 stycznia 1927 r.

Do wiadomości wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości.

I. Do wykonywania czynności, przewidzianych w p. 2 art. 18-go wspomnianej ustawy, otrzymali upoważnienie:

1. Dr. Gruszka Sylwester, konsul gen. w Nowym Yorku,
2. Dr. Hubicki Otto, kier. konsulatu gen. w Jerozolimie,
3. Komierowski Kazimierz, konsul II kl. w Londynie,
4. Dr. Kruczkiewicz Adam, wicekonsul w kons. gen. w Londynie,
5. Dr. Kurnikowski Zdzisław, konsul gen. II kl. w Chicago,
6. Miszke Zbigniew, konsul II kl. w Kurytybie,
7. Ocetkiewicz Artur, konsul I kl. w Pittsburgh'u,
8. Pol Wiktor, wicekonsul w Teheranie,
9. Dr. Straszewski Michał, konsul gen. w Montrealu,
10. Zieleziński Adam, konsul gen. II kl. w Moskwie,
11. Zwolski Stanisław, wicekonsul w Nowym Yorku.

II. Do wykonywania czynności, przewidzianych w p. 4-tym wspomnianej ustawy, otrzymali upoważnienie:

1. Dr. Chełmicki Zdzisław, wicekonsul w Detroit,
2. Dr. Gruszka Sylwester, konsul gen. II kl. w Nowym Yorku,
3. Dr. Hubicki Otto, kier. konsulatu gen. w Jerozolimie,
4. Komierowski Kazimierz, konsul II kl. w Londynie,
5. Dr. Kruskiewicz Adam, wicekonsul w kons. gen. w Londynie,
6. Dr. Kurnikowski Zdzisław, konsul gen. II kl. w Chicago,
7. Miszke Zbigniew, konsul II kl. w Kurytybie z ograniczeniem do wykonywania tylko doręczeń, wezwań i pokwitowań.
8. Mazurkiewicz Władysław, Poseł Nadzw. i Min. Pełn. III. kl. Kierownik Wydziału kons. w Buenos Aires,
9. Ocetkiewicz Artur, konsul I kl. w Pittsburgh'u,
10. Pol Wiktor, wicekonsul I kl. w Teheranie,
11. Dr. Straszewski Michał, konsul gen. w Montrealu,
12. Zieleziński Adam, konsul gen. II kl. w Moskwie,
13. Zwolski Stanisław, wicekonsul w Nowym Yorku.

III. Do stwierdzania zgodności odpisów z oryginałami dokumentów oraz do uwierzytelniania podpisów i znaków ręcznych (art. 18-ty p. 5 cytowanej wyżej ustawy) otrzymali upoważnienie:

1. Adamek Józef, wicekonsul w Brukseli,
2. Babiński Mieczysław, konsul I kl. w Kijowie,
3. Charwat Franciszek, kierownik wydz. konsularnego w Tallinie,
4. Dr. Chełmicki Zdzisław, wicekonsul w Detroit,
5. Chiczewski Feliks, konsul II kl. w Bukareszcie,
6. Czaplicki Jan, konsul I kl. w Zurychu,
7. Downarowicz Kazimierz, konsul II kl. w Antwerpji,
8. Dunajewski Aleksander, konsul gen. w Pradze,
9. Feniger Samuel, tyt. konsul II kl. w Berlinie,

10. Dr. Gawroński Wacław, konsul II kl. w Lille,
11. Gieburowski Józef, wicekonsul w Kwidzynie,
12. Dr. Gruszka Sylwester, konsul gen. II kl. w Nowym Yorku,
13. Himmelstjerna Samson Mikołaj, konsul I kl. w Zagrzebiu,
14. Dr. Hubicki Otto, kierown. konsulatu gen. w Jerozolimie,
15. Kaczkowski Jan Paweł, tyt. konsul I kl. w Rotterdamie,
16. Kaleński Edmund, wicekonsul w Buffalo,
17. Kluczyński Piotr, konsul II kl. w Lyonie,
18. Komierowski Kazimierz, konsul II kl. w Londynie,
19. Korybut-Woroniecki Henryk, konsul II kl. w Królewcu,
20. Kowalewski Przemysław, kier. wydz. kons. w Sztokholmie,
21. Kossow Marjan, konsul II kl. w Helsingforsie,
22. Kozłowski Władysław, tyt. konsul II kl. w Chicago,
23. Dr. Kruczkiewicz Adam, wicekonsul w Londynie,
24. Kunicki Tadeusz, sekr. kons. w Ełku,
25. Dr. Kurnikowski Zdzisław, konsul gen. w Chicago,
26. Kwapiszewski Michał, kier. wydz. kons. w Oslo (Chrystjanja),
27. Kwiatkowski Włodzimierz, konsul gen. w Trieście,
28. Lasocki Jerzy, konsul gen. w Paryżu,
29. Lechowski Jerzy, wicekonsul w Essen,
30. Lorenowicz Eustachy, konsul II kl. w Czerniowcach,
31. Łopatto Walerjan, konsul II kl. w Rydze,
32. Maciejowski Zdzisław, konsul II kl. w Galacu,
33. Malczewski Leszek, konsul gen. w Monachjum,
34. Malhomme Henryk, wicekonsul w Kopenhadze,
35. Marski Zdzisław, konsul II kl. w Medjolanie,
36. Marynowski Tadeusz, konsul II kl. w Nowym Yorku,
37. Mazurkiewicz Roman, wicekonsul w Montrealu,
38. Merdinger Zygmunt, kons. I kl. w Królewcu,
39. Miszke Zbigniew, konsul II kl. w Kurytybie,
40. Dr. Namysłowski Władysław, konsul w Hamburgu,
41. Ocetkiewicz Artur, konsul I kl. w Pittsburgh'u,
42. Pindor Karol, konsul w Charbinie,
43. Pol Wiktor, wicekonsul w Teheranie,
44. Ptaszycki Stanisław, tyt. kon. II kl. w Pile,
45. Ripa Karol, wicekonsul w Mor. Ostrawie,
46. Rittner Edward, konsul II kl. w Wiedniu,
47. Rozwadowski Eugenjusz, konsul gen. Kolonja,
48. Skrzyński Konstanty, konsul gen. II kl. w Charkowie,
49. Dr. Staniewicz Roman, wicekonsul w Bratysławie,
50. Dr. Strakosz Paweł Aleksander, wicekonsul w Budapeszcie,
51. Dr. Straszewski Michał, konsul gen. w Montrealu,
52. Świerzbiniński Antoni, konsul II kl. w Kiszyniowie,
53. Świerzbiniński Michał, konsul II kl. w Dyneburgu,
54. Dr. Szczepański Aleksander, konsul gen. w Bytomiu,
55. Sztark Heljodor, konsul I kl. w Leningradzie,
56. Dr. Szwarcenberg-Czerny Kazimierz, wicekonsul w Hamburgu,
57. Symonowicz Konstanty, tyt. konsul II kl. w Charbinie,
58. Wegnerowicz Roman, konsul II kl. w Marsylji,
59. Dr. Zawada Filip, wicekonsul w Olsztynie,
60. Zbyszewski Tytus, konsul gen. w Lipsku,
61. Zieleziński Adam, konsul gen. w Moskwie,
62. Zieliński Stanisław, konsul gen. w Berlinie,
63. Zwolski Stanisław, wicekonsul w Nowym Yorku.

Z A W I A D O M I E N I A .

Wykaz nieobsadzonych etatów w dniu 1 stycznia 1927 r. w apelacjach: warszawskiej, wileńskiej i lubelskiej.

№ porządkowy		Ilość nieobsadzonych etatów:								
		Prezesów	Wiceprezesów	Sędziów			Prokuratorów	Podprokuratorów	Notarjuszów	
				Sąd. Naj. wzgl. Ap., Ok.	Śledczych	Pokoju				
1	Sąd Najwyższy	—	—	1	—	—	—	1	1	—
2	" Apel. w Warszawie	—	—	—	—	—	—	1	—	—
3	" " " Lublinie	—	—	—	—	—	—	—	—	—
4	" " " Wilnie	—	—	—	—	—	—	—	—	—
5	" Okręg. w Białej	—	—	—	—	—	—	—	—	—
6	" " " Białymstoku	—	—	—	—	—	1 ⁸⁾	—	—	—
7	" " " Kaliszu	—	—	—	—	—	—	—	—	—
8	" " " Łomży	—	—	—	1 ¹⁾	—	1 ⁹⁾	1	—	Jedwabne
9	" " " Łodzi	—	—	—	—	—	—	—	—	—
10	" " " Mławie	1	—	—	—	—	—	—	—	—
11	" " " Płocku	—	—	1	—	—	—	—	—	—
12	" " " Siedlcach	—	—	—	—	—	—	—	—	—
13	" " " Suwałkach	—	—	—	—	—	1 ¹⁰⁾	—	—	—
14	" " " Sosnowcu	—	—	—	—	—	1 ¹¹⁾	—	—	—
15	" " " we Włocławku	—	—	—	—	—	—	—	—	—
16	" " " w Warszawie	—	—	3	—	—	1 ¹²⁾	—	—	Warszawa
17	" " " Kielcach	1	—	—	—	—	—	1	—	—
18	" " " Lublinie	—	—	—	—	—	1 ¹³⁾	1	—	—
19	" " " Piotrkowie	—	—	—	—	—	—	—	—	Częstochowa
20	" " " Radomiu	—	—	—	—	—	1 ¹⁴⁾	—	—	Radom
21	" " " Zamościu	—	—	—	—	—	1 ¹⁵⁾	—	—	—
22	" " " Wilnie	—	—	—	2 ²⁾ , 3)	—	—	1	—	—
23	" " " Grodnie	—	—	—	1 ⁴⁾	—	—	—	—	—
24	" " " Łucku	—	—	—	—	—	1 ¹⁶⁾	—	—	—
25	" " " Pińsku	—	—	—	—	—	—	2	—	—
26	" " " Nowogródka	—	—	—	1 ⁵⁾	—	2 ¹⁷⁾ , 18)	1	—	—
27	" " " Równem	—	—	—	2 ⁶⁾ , 7)	—	1 ¹⁹⁾	—	—	Berezno Korzec Radziwiłłów

Sędziowie śledczy: 1) Wysokie Mazowieckie. 2) Głębokie II rew. pow. dziśnieńskiego. 3) Wilejka I rew. 4) Stonim. 5) Nieświerz. 6) Równe I rew. 7) Berezno.

Sędziowie pokoju: 8) Białystok zapas. 9) Wysokie Mazowieckie. 10) Sejny. 11) Sosnowiec zapas. 12) Łowicz. 13) Chełm. 14) Szydłowiec. 15) Zamość I okr. 16) Łuck. 17) Nowogródek zapas. 18) Raków. 19) Poczajów.